

Uchwała w sprawie nadania dr. Włodzimierzowi Strusowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie psychologia, podjęta przez komisję habilitacyjną powołaną w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego

Postępowanie w sprawie nadania dr. Włodzimierzowi Strusowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia prowadzone było zgodnie z przepisami ujętymi w:

- ❑ *Ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. Poz. 1668);
- ❑ *Ustawie z dnia 30 sierpnia 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. Poz. 1669);
- ❑ *Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych* (Dz. U. poz. 1818);
- ❑ *Komunikacie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 lutego 2021 r. Załącznik: Wykaz czasopism naukowych i recenzowanych materiałów z konferencji międzynarodowych wraz z przypisaną liczbą punktów;*
- ❑ *Uchwale nr 200/2019 Senatu Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie z dnia 23 października 2019 r. w sprawie sposobu postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego w Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie.*

Komisja powołana została w trybie przedstawionym w przywołanych powyżej Ustawach i Uchwale Senatu Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. W jej skład wchodziły następujące osoby:

- prof. dr hab. Bogdan Zawadzki (Uniwersytet Warszawski) – przewodniczący,
- dr hab. Jarosław Piotrowski, prof. uczelni (Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie) – sekretarz,
- dr hab. Oleg Gorbaniuk, prof. uczelni (Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II) – recenzent,
- dr hab. Jacek Neckar, prof. uczelni (Uniwersytet Jagielloński w Krakowie) – recenzent,
- prof. dr hab. Czesław Nosal (SWPS Uniwersytet Humanistycznospołeczny, Wrocław) – recenzent,
- dr hab. Maciej Stolarski, prof. uczelni (Uniwersytet Warszawski) – recenzent,
- ks. dr hab. Waldemar Klinkosz, prof. uczelni (Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie) – członek Komisji.

Komisja habilitacyjna wzięła pod uwagę:

I. Spełnienie wymogów ustawowych:

1. Posiadanie doktoratu z określonej dziedziny;
2. Osiągnięcie naukowe;
3. Aktywność naukową.

II. Omówiła także:

Osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne.

Podstawą sformułowanych przez komisję ocen w.w. dokonań były:

- ✓ osiągnięcie naukowe Habilitanta, którym jest cykl dziewięciu artykułów: „*Kołowy Model Metacech Osobowości: geneza, konstrukcja, rozwój*”;
- ✓ zestawiony przez Habilitanta wykaz publikacji i pozostałych form aktywności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej;
- ✓ sporządzony przez Habilitanta autoreferat;
- ✓ sporządzone przez Recenzentów oceny osiągnięć naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych Habilitanta.

Posiedzenie komisji odbyło się dnia 5 maja 2022 r. – zdalnie, za pomocą środków elektronicznych (platformy Webex). Habilitant nie wnioskował o kolokwium publiczne (co określa Uchwała Senatu UKSW).

Posiedzenie komisji przebiegało w dwóch fazach.

W pierwszej fazie [kolokwium habilitacyjne] komisja poprosiła Habilitanta, aby przedstawił swoje osiągnięcia habilitacyjne oraz dorobek naukowy, zaś później członkowie komisji zadawali pytania, na które Habilitant udzielił odpowiedzi. Ta faza postępowania została przez sekretarza komisji nagrana i zaprotokołowana.

Druga faza postępowania komisji nie była dostępna Habilitantowi. Był jednak poinformowany przez przewodniczącego, że po zakończeniu pracy komisji uzyska informację o wynikach głosowania nad uchwałą.

W drugiej fazie postępowania komisja dokonała: (a) szczegółowej oceny osiągnięcia naukowego oraz dodatkowego dorobku Habilitanta, (b) omówiła Jego dorobek organizacyjny, dydaktyczny i związany z popularyzacją nauki, a następnie podjęła uchwałę w przedmiocie wystąpienia do Rady Dyscypliny Naukowej Psychologia Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie o nadanie Habilitantowi stopnia naukowego doktora habilitowanego. Ta faza postępowania również została przez sekretarza komisji nagrana oraz zaprotokołowana.

UCHWAŁA

Biorąc pod uwagę przedstawiony przez Habilitanta autoreferat, osiągnięcia naukowe oraz przedstawione przez Recenzentów opinie, a także przeprowadzoną dyskusję, komisja podjęła uchwałę o wystąpieniu do Rady Dyscypliny Naukowej Psychologia Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie o nadanie dr. Włodzimierzowi Strusowi stopnia naukowego:

doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie psychologia.

Uchwała zapadła stosunkiem głosów: 7 - TAK, 0 - NIE, 0 - WSTRZYMUJĄCY SIĘ.

Głosowanie miało charakter jawny. Habilitant nie wnioskował o przeprowadzenie głosowania w trybie tajnym. Podjęta przez Komisję habilitacyjną uchwała ma dla Rady Dyscypliny Psychologia Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie status opinii.

UZASADNIENIE

Sylwetka zawodowa Habilitanta

Dr Włodzimierz Strus w okresie 1998-2003 odbył studia psychologiczne na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego, uzyskując w 2003 r. magisterium z psychologii. Na tym samym uniwersytecie obronił w 2009 roku rozprawę doktorską *Dojrzałość emocjonalna a funkcjonowanie moralne*, przygotowaną pod kierunkiem dr. hab. Henryka Gasiuła. Od roku 2008 jest zatrudniony na stanowisku adiunkta w Instytucie Psychologii UKSW, a dodatkowo pracował w latach 2004-2016 na Wydziale Psychologii w Wyższej Szkole Finansów i Zarządzania w Warszawie, a także przez kilka lat na w Szkole Wyższej im. Bogdana Jańskiego oraz Wyższej Szkole Gospodarki Euroregionalnej w Józefowie. Zainteresowania naukowe dr. W. Strusa od samego początku dotyczyły psychologii osobowości, zaś badania cech – ich natury, liczby i wzajemnych relacji doprowadziły do sformułowania autorskiej koncepcji: Kołowego Modelu Metacech Osobowości.

Ocena osiągnięcia naukowego

Osiągnięcie naukowe Habilitanta to cykl artykułów „*Kołowy Model Metacech Osobowości: geneza, konstrukcja, rozwój*”:

1. **Strus, W.**, Ciecuch, J., Rowiński, T. (2011). Kołowy model struktury cech osobowości w ujęciu Lewisa Goldberga. *Studia Psychologica*, 11(2), 65-93.
2. **Strus, W.**, Ciecuch, J., Rowiński, T. (2014a). Circumplex structure of personality traits measured with the IPIP-45AB5C questionnaire in Poland. *Personality and Individual Differences*, 71, 77–82. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2014.07.018>
3. **Strus, W.**, Ciecuch, J. (2014). Poza wielką piątkę - przegląd nowych modeli struktury osobowości. *Polskie Forum Psychologiczne*, 19(1), 17-49. <https://doi.org/10.14656/PFP20140102>
4. **Strus, W.**, Ciecuch, J., Rowiński, T. (2014). The Circumplex of Personality Metatraits: a synthesizing model of personality based on the Big Five. *Review of General Psychology*, 18(4), 273–286. <https://doi.org/10.1037/gpr0000017>
5. **Strus, W.**, Ciecuch, J. (2017). Towards a synthesis of personality, temperament, motivation, emotion and mental health models within the Circumplex of Personality Metatraits. *Journal of Research in Personality*, 66, 70-95. <https://doi.org/10.1016/j.jrp.2016.12.002>
6. **Strus, W.**, Cybis, N., Ciecuch, J., Rowiński, T. (2021a). Theoretical framework for the RUNO personality typology based on the Circumplex of Personality Metatraits. *Polish Psychological Bulletin*, in press. <https://doi.org/10.24425/ppb.2021.137885>
7. **Strus, W.**, Cybis, N., Ciecuch, J., Rowiński, T. (2021b). Number and content of personality types across methods and samples: Empirically filling the theoretically developed map of RUNO typology. *Polish Psychological Bulletin*, in press. <https://doi.org/10.24425/ppb.2021.137886>
8. **Strus, W.**, Ciecuch, J. (2021a). Higher-order factors of the Big Six – Similarities between Big Twos identified above the Big Five and the Big Six. *Personality and Individual Differences*, 171, artykuł 110544. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2020.110544>

9. **Strus, W.**, Ciecuch, J. (2021b). The Circumplex of Personality Metatraits and the HEXACO model: Towards refinement and integration. *Journal of Personality*. Advance online publication. <https://doi.org/10.1111/JOPY.12616>

Osiągnięcie naukowe uzyskało cztery jednoznacznie pozytywne oceny, wystawione przez Recenzentów, których kompetencje naukowe odpowiadają kryteriom, o których mówi art. 221 ust. 4 *ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*.

Oceny recenzentów

Dr hab. Oleg Gorbaniuk

Jako główne osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę wniosku habilitacyjnego dr Włodzimierz Strus wskazał cykl dziewięciu artykułów opublikowanych w czasopismach o zasięgu krajowym i międzynarodowym. We wszystkich artykułach Habilitant występuje jako pierwszy autor z dominującym udziałem na tle innych współautorów. Znaczna część artykułów została opublikowana w wysoko punktowanych czasopismach. [...] Autor (wraz z współautorami) postawił sobie za cel uporządkowanie i integrację modeli i struktur cech osobowości wywodzących się pośrednio lub bezpośrednio z badań leksykalnych. Badania leksykalne doprowadziły z jednej strony do względnej zgodności wśród badaczy odnośnie ogólnej struktury cech osobowości (pięcio- lub sześcioczynnikowej), dzięki czemu możliwe jest systematyczne gromadzenie wiedzy na temat uwarunkowań i konsekwencji posiadania takich a nie innych cech osobowości poprzez osiągnięcie względnej kompatybilności badań bazujących w przybliżeniu na tym samym (lub pokrewnym) modelu zoperacjonalizowanym w postaci licznych kwestionariuszy osobowości. Z drugiej strony z uwagi na hierarchiczność struktury leksykalnej opisu osobowości w języku naturalnym i różnic/niedoskonałości metodologicznych pomiędzy różnymi badaniami, pojawiają się liczne rozbieżności o charakterze taktycznym w strukturach osobowości, które wyłaniają się z tych badań, a które wymagają wyjaśnienia, w szczególności odfiltrowania tego, co można uznać za szum, i wychwycenia tego, co jest w nich powtarzalne i uniwersalne. Stąd dotychczasowy stan wiedzy wymaga integracji modeli o różnym stopniu złożoności/szczegółowości, aby zapanować nad potokiem gromadzonej wiedzy na temat struktury cech osobowości i spróbować stworzyć z tego spójną całość. Jest to zadanie szczególnie trudne z uwagi na to, że struktury, będące przedmiotem analiz w ramach recenzowanego cyklu artykułów, były w znacznym stopniu pochodną badań eksploracyjnych. Nadanie sensu teoretycznego wykrywanym strukturom cech i podniesienie do rangi modeli teoretycznych stanowi ogromne wyzwanie teoretyczne. [...] Habilitant wraz ze współautorami w swoich publikacjach reprezentuje konfirmacyjne, a nie eksploracyjne podejście, a więc w mniejszym lub większym stopniu punktem wyjścia jest teoria, a celem badań – weryfikacja hipotez badawczych, a nie próba odpowiedzi na pytania badawcze o niesprecyzowanych możliwych odpowiedziach na nie. Habilitant postawił w swoich dociekaniach badawczych na model kołowy jako rozwiązanie problemu ładunków krzyżowych występujących w modelach cechowych (np. w pięcioczynnikowym modelu osobowości, PMO). Wprowadzie model kołowy AB5C został zaproponowany 30 lat temu, pozostawał jednak na gruncie polskim modelem słabo znanym, z kolei na gruncie międzynarodowym jego potencjał nie był wystarczająco wyeksploatowany, w szczególności w kontekście integracji z innymi modelami i głębszego ugruntowania teoretycznego. Podjęte przez Autora (i jego zespół) badania nie tylko potwierdziły ogólne założenia teoretyczne modelu, lecz także pozwoliły zidentyfikować szczegółowe obszary wymagające rekonceptualizacji tego modelu lub wypełnienia treścią psychologiczną. Stąd poszukiwania Autora

skupiły się na próbie ustalenia powiązań pomiędzy modelem AB5C a (1) cechami wyższego rzędu (metacechami) względem PMO, (2) cechami niższego rzędu względem PMO oraz (3) alternatywnym dla PMO modelem HEXACO. Ważną innowacją Autora i jego zespołu była zaproponowanie kołowego modelu metacech, który stanowił brakujące ogniwo wyjaśniające powody dostrzeżonych wad wcześniejszych modeli z zachowaniem większości ich zalet. Model ten w kolejnych artykułach był poddany wielokrotnym testom i doprecyzowywany na podstawie ich wyników. Jednocześnie opracowano kilka wersji operacjonalizacji kołowego modelu metacech różniących się użytym materiałem jako podstawy wskaźników. Autor wraz z zespołem zgodnie z logiką modelu kołowego metacech przeanalizował znane ze wcześniejszych badań metacechy Alfa i Beta oraz Delta i Gamma. Szczególną wartość stanowi tu szczegółowa teoretyczna/psychologiczna analiza treści każdej z cech w ramach każdego z biegunów. W ten sposób model kołowy metacech stał się cennym źródłem teoretycznie szczegółowo uzasadnionych hipotez badawczych pozwalając nie tylko na integrację dotychczasowych modeli cechowych o różnym stopniu szczegółowości/ogólności, lecz także wychodzenie w kierunku wyjaśnienia zmiennych psychologicznych spoza modeli cechowych osobowości (w tym motywacje, emocje, zdrowie psychiczne). Z jednej strony pozwala to wskazać potencjał wyjaśniający/predykcyjny zaproponowanego modelu kołowego metacech, z drugiej służy integracji wiedzy psychologicznej na temat człowieka, aby modele opracowane w celu konceptualizacji różnych konstruktów (cyrkularne i niecyrkularne) nie funkcjonowały w oderwaniu od siebie. [...] Kolejnym ważnym krokiem wykonanym przez Autora i współpracujących z nim współautorów była próba ustalenia związku pomiędzy podejściem cechowym a podejściem typologicznym w świetle zaproponowanego kołowego modelu metacech. W szczególności wykazano wystarczająco wysoką stabilność rozwiązania składającego się z czterech typów osobowości korespondującego z modelem kołowym metacech. Mimo że podejście autorów badań w warstwie statystycznej mieściło się w podejściu eksploracyjnym, wyniki zaawansowanych metodologicznie badań i ich interpretacja pozwala zrobić znaczący krok w kierunku opracowania teoretycznych podstaw typologii osobowości w oparciu proponowany kołowy model metacech. Ten etap domyka cykl badań zgłoszony przez Habilitanta jako główne osiągnięcie, czyniąc go kompletnym na tym etapie dociekań. [...] Lektura publikacji w ramach głównego osiągnięcia wskazuje na bardzo dobre rozeznanie Habilitanta w zakresie literatury przedmiotu i dostrzeganie nawet kosmetycznych różnic pomiędzy istniejącymi modelami teoretycznymi z reguły ignorowanych nawet przez specjalistów w zakresie psychologii osobowości. Oceniając cykl artykułów zgłoszony jako główne osiągnięcie od strony metodologicznej (6 z 9 artykułów ma charakter empiryczny) należy zwrócić uwagę, że badania własne Autora są oparte na dużych i starannie dobranych próbach, o wyważonej proporcji płci i zróżnicowanym wieku respondentów, co korzystnie wyróżnia je na tle innych badań. Analizując uzyskane wyniki należy także zwrócić uwagę na ich powtarzalność, co wskazuje na względnie dużą rzetelność postawy respondentów, co z kolei jest zasługą organizatorów badań, którzy wzbudzili odpowiednią motywację u respondentów. Duże próby dawały duże pole manewru biorąc pod uwagę liczbę itemów lub chęć ustalenia stabilnych typów osobowości. Zebrane dane zostały przeanalizowane przy użyciu różnych (często równoległe stosowanych) a zarazem zaawansowanych metod analiz, co wskazuje na wysokie kompetencje analityczne Autora/Habilitanta. [...] Osobno należy wskazać na kompleksowość realizacji projektów, których wyrazem były artykuły naukowe, – te same badania (i zebrane dane) realizowały wiele celów, w tym cele

psychometryczne, pozwalając zaproponować własne adaptacje kulturowe kwestionariuszy. Biorąc pod uwagę równoczesne opracowanie narzędzi psychologicznych w ramach głównego cyklu (i dorobku towarzyszącego) należy osobno podkreślić wysokie kompetencje psychometryczne Habilitanta. [...] Dyskusje w publikacjach przedstawionych do recenzji cechuje dojrzałość i refleksja teoretyczna. Habilitant wraz ze współautorami za każdym razem podejmuje próbę teoretycznego uzasadnienia stwierdzonych faktów empirycznych, w tym rozbieżności w stosunku do pierwotnych przewidywań. Podawane perspektywy dalszych badań materializują się kolejnymi publikacjami, tworząc logiczny ciąg, stanowiąc jednocześnie wskaźnik operacyjny rozwoju naukowego Habilitanta. [...] Wartość testowanych modeli jest proporcjonalna do stopnia, w jakim te modele są zbudowane na właściwych fundamentach. Potencjalne wady modeli, które Habilitant uczynił przedmiotem swoich badań, mają wady dziedziczne, wynikające z ograniczeń badań psycholeksykalnych (i założenia leksykalnego) bazujących na leksykonie przymiotnikowym, a więc niekompletnym względem całości leksykonu osobowości w ramach któregośkolwiek języka naturalnego na świecie. Poza tym modele, które pretendują na miano modeli uniwersalnych, są pod dużym wpływem badań psycholeksykalnych języka angielskiego, w pełni odzwierciedlając jego specyfikę i specyfikę kulturową społeczeństw, gdzie ten język jest językiem dominującym. Wśród fundamentalnych pytań, które możemy sobie postawić w ww. kontekście, należy wymienić między innymi następujące: W jakim stopniu opis (naiwny) osobowości dostępny obserwacji przeciętnego użytkownika języka naturalnego może stanowić podstawę dla tworzenia teorii naukowej w psychologii? Czy opis osobowości można utożsamiać z osobowością człowieka? Czy istnieją obszary osobowości niedostępne obserwacji zwykłego człowieka lub niewystarczająco w tej obserwacji reprezentowane, a przez to pomijane w konstrukcjach będących pochodną badań psycholeksykalnych? Autor recenzowanego cyklu publikacji zasadniczo nie podejmuje próby odpowiedzi na te pytania, na które w oparciu o aktualny stan wiedzy obiektywnie rzecz biorąc nie jesteśmy w stanie odpowiedzieć. Wykonał natomiast bardzo dobrą robotę porządkującą w obszarze istniejących modeli teoretycznych na bazie badań polskiej populacji. Ustalił z możliwie jak największą precyzją, dostępną dla badań kwestionariuszowych, powiązania pomiędzy modelami, ukazując aspektowe różnice między nimi i uzupełniając o własny model kołowy metacech.

Dr hab. Jacek Neckar

Jako osiągnięcie naukowe dr Włodzimierz Strus przedstawił cykl 9 artykułów, które obejmują prace zarówno teoretyczno-przeglądowe, jak i raporty z badań. Prace zostały zaprezentowane w porządku chronologicznym, który stanowi rekonstrukcję przebiegu dociekań dr. Strusa od początkowej fascynacji modelem pięcioczynnikowym, poprzez jego krytykę, szukanie konkurencyjnych jego sformułowań, aż po autorską koncepcję Kołowego Modelu Metacech Osobowości. Tego rodzaju prezentacja ma istotny walor – pozwala prześledzić i ocenić przesłanki i argumenty za postulowanymi przez Autora kolejnymi krokami w ewolucji jego poglądów na strukturę osobowości (w ujęciu cechowym). [...] Po analizie poszczególnych tekstów, Recenzent stwierdza, że wszystkie dziewięć artykułów, które dr Strus wskazał, jako swoje główne osiągnięcie powstały we współautorstwie, co nieco utrudnia ocenę autorskiego wkładu Habilitanta w powstanie tych artykułów. Za uznaniem autorskiego wkładu przemawia po pierwsze to, że dr Strus jest we wszystkich artykułach pierwszym autorem i dodatkowo korespondencyjnym (poza dwoma artykułami, w których jest autorem korespondencyjnym wspólnie z drugim autorem); po drugie opisany przez dr. Strusa wkład w pracę nad poszczególnymi

etapami prowadzenia badań i pisanie artykułów sugeruje jego istotny autorski wkład. [...] Istotnym walorem cyklu publikacji przedstawionego przez dr. Strusa jako główne osiągnięcie jest jakość metodologiczna prowadzonych badań oraz złożoność i zaawansowanie analiz statystycznych. Można w tym aspekcie zaobserwować rosnący stopień zaawansowania – wraz z kolejnymi projektami badawczymi nowatorstwo testowanych modeli oraz stosowanych analiz strukturalnych. Kolejny argument przemawiający za znaczeniem wkładu przedstawionego osiągnięcia naukowego są cytowania artykułów z cyklu, który stanowi to osiągnięcie: artykuł z *General Review of Psychology* (2014) ma aktualnie (stan na 4.02.2022) 51 cytowań, artykuł z *Journal of Research in Personality* (2017) ma 37 cytowań, trzeci artykuł z PAID (2014) ma 13 cytowań. Wprowadź część z tych cytowań to autocytowania, ale znaczna ich liczba wskazuje na wagę proponowanego modelu. Jest to moim zdaniem wyraźny sygnał, że zaproponowany autorski model i badania go wspierające są spostrzegane przez autorów artykułów z czasopism indeksowanych w bazie JCR za ważne i interesujące. [...] Pewna słabość – odnosi się to, do wszystkich badań empirycznych stanowiących osiągnięcie – wiąże się z konsekwentnie przyjętym w tych badaniach typem pomiaru – metodami samoopisowymi, a dokładniej kwestionariuszami. Psychologowie osobowości wskazują na szereg źródeł danych dotyczących osobowości, spośród których tylko jednym są dane z perspektywy pierwszoosobowej, w tym kwestionariusze. Co więcej, żadne z tych źródeł nie jest pozbawione błędów i dopiero dane z wielu takich źródeł (najlepiej spójne) dostarczają wartościowych informacji o osobowości. Ograniczenie pomiaru tylko do jednego źródła osłabia wnioski i generalizacje płynące z tych badań. Warto jeszcze zwrócić uwagę na jeden aspekt pomiaru cech kwestionariuszem. Dane w ten sposób uzyskiwane są po pierwsze pozbawione odniesienia do kontekstu w jakim dana cecha mogłaby się przejawiać oraz po drugie dane są uśrednione, innymi słowy dostajemy informację o tym, jak przeciętnie ktoś przejawia daną charakterystykę niezależnie od sytuacji, w której się znajduje. Należy zauważyć, że dr Strus jest świadomy – przynajmniej niektórych ze wspomnianych słabości swojej propozycji i moje uwagi należy traktować wyłącznie jako sugestię do dalszego rozwoju badań nad trafnością i użytecznością proponowanego modelu. [...] Podsumowując, uważam, że cykl dziewięciu artykułów wskazany jako główne osiągnięcie naukowe spełnia kryteria stanowiące podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Mamy w nich do czynienia z autorskim wkładem w rozwój teorii i badań empirycznych w obszarze psychologii osobowości, który stanowi grunt do dalszych prac badawczych, a także prac o znaczeniu aplikacyjnym.

Prof. dr hab. Czesław Nosal

Jako swoje główne osiągnięcie naukowe kandydat wymienia cykl obejmujący 9 artykułów. Jest to bardzo spójny cykl publikacji przedstawiający dostrzeżenie i zdefiniowanie ważnego problemu dotyczącego podstawowej struktury cech osobowości, a następnie rezultaty osiągnięte na różnych etapach badań dotyczących precyzowania tej struktury. We wszystkich tych artykułach dr W. Strus jest głównym autorem, jasno też określony został jego wkład w poszczególnych artykułach. Jest to wkład znaczący, mieszczący się najczęściej w przedziale 70-80 %. Nie ulega wątpliwości, że w cyklu 9 artykułów, będących przedmiotem tej recenzji, podejmuje się centralne problemy z zakresu psychologii osobowości: (1) problem podstawowych wymiarów/cech osobowości, (2) strukturę tych wymiarów we wzajemnych relacjach, (3) manifestowanie się relacji metacecha-cecha-zachowanie na różnych poziomach tej struktury. Podkreślić też trzeba, że trzy wymienione powyżej problemy mają istotne znaczenie dla głównych celów psychologicznego

badania osobowości, tj. dla jej opisu, wyjaśniania mechanizmów regulacyjnych i możliwości przewidywania zachowania. Aspekt dotyczący przewidywania jest bardzo istotny w rozumieniu mechanizmów powstawania zachowań patologicznych i w diagnozie osobowości dla różnych celów. Dr W. Strus ogranicza swój cykl do 9 artykułów, ale w gruncie rzeczy mieszczą się w nim również jego inne ważne (współautorskie) prace dotyczące mechanizmów kształtowania się zachowań ekstremalnych i patologicznych. Bardzo pozytywnie oceniam to główne osiągnięcie stanowiące podstawę habilitacji, biorąc pod uwagę istotną wartość poznawczą osiągniętego rezultatu w postaci modelu cyrkularnej struktury metacech osobowości. Model ten powstał w ścisłym związku z *sytuacją problemową* zaistniałą w psychologii osobowości, po sformułowaniu czynnikowych koncepcji struktury osobowości w postaci tzw. Wielkiej Piątki i jej późniejszych redukcji w postaci superczynników. Model kołowy struktury metacech osobowości, to zarazem *model wektorowy* w stosunku do rozwiązań (koncepcji) w postaci różnej liczby czynników ortogonalnych. Moja bardzo pozytywna ocena głównego osiągnięcia dra W. Strusa wiąże się również z tym, że model cyrkularnej struktury metacech [MCSM] został opublikowany w najbardziej reprezentatywnych czasopismach naukowych z zakresu psychologii osobowości. Trzeba też podkreślić, że cykl badań referowanych przez dra W. Strusa i jego współpracowników został oparty na wyrafinowanej, precyzyjnej metodologii analizy danych empirycznych. Na tej podstawie otrzymano rezultaty na poziomie światowej klasy, przedstawiając je społeczności badaczy osobowości poprzez wiodące czasopisma. Dodam wszak, gwoli kompletności tej recenzji, że istotnym aspektem uzyskanego rezultatu nie jest wyłącznie teoria MCSM, ale także ściśle z nią związane metody diagnozy relacji cechy-metacechy.

Dr hab. Maciej Stolarski

Jako osiągnięcie naukowe, stanowiące podstawę do nadania stopnia doktora habilitowanego, Habilitant przedłożył cykl tekstów, opublikowanych w latach 2011-2021. We wszystkich tych pracach dr Strus pełnił rolę pierwszego autora, co nie pozostawia wątpliwości odnośnie kluczowego i dominującego wkładu Habilitanta w powstanie każdego spośród tych tekstów. [...] Według bazy Google Scholar w/w teksty były cytowane łącznie 274 razy (dane na dzień pisania niniejszej recenzji), co wskazuje na znaczący wpływ prac dr. Strusa na przebieg dyskursu naukowego dotyczącego struktury osobowości, toczącego się na łamach wiodących czasopism naukowych z zakresu psychologii osobowości i różnic indywidualnych. Sumaryczny *Impact Factor* Osiągnięcia, obliczony przez Recenzenta w oparciu o aktualne współczynniki IF, wynosi 17,636 (dla zestawu współczynników IF z roku 2021), zaś łączna liczba punktów ministerialnych to 720. [...] Pod względem liczby składających się nań tekstów (9) Osiągnięcie Habilitanta wyróżnia się *in plus* spośród znanych Recenzentowi dorobków habilitacyjnych. Zdecydowanie jest to liczba, która należy uznać za wystarczającą, zwłaszcza, gdy weźmiemy pod uwagę spójność tematyczną oraz jakość prowadzonych przez dr. Strusa badań. Nie bez znaczenia pozostaje również to, iż Habilitant jest pierwszym i korespondencyjnym autorem wszystkich dziewięciu prac składających się na Osiągnięcie, co jednoznacznie wskazuje na jego wiodącą rolę w procesie powstawania rzeczonych tekstów. Wniosek ten znajduje również potwierdzenie w oszacowaniu wkładu procentowego dr. Strusa w powstawanie artykułów składających się na Osiągnięcie – średnio wyniósł on przeszło 68%. Jednocześnie fakt, iż wszystkie te teksty powstały w ramach współpracy naukowej świadczy o tym, iż Habilitant jest otwarty na kooperację badawczą. Wydaje się, iż potrafi on w skuteczny (i produktywny) sposób kierować zespołem; ta zaś umiejętność stanowi dobry prognostyk na dalszą pracę naukową,

prowadzoną już w roli tzw. *samodzielnego* pracownika naukowego. [...] Pod względem merytorycznym prace składające się na Osiągnięcie w mojej opinii zasługują na pozytywną ocenę. Autor w swoich dociekaniach badawczych porusza się na pograniczu psychologii emocji oraz poznania społecznego. Jego prace dotyczą głównie studiów koncepcyjnych i empirycznych, zorientowanych na weryfikację i rozwój tzw. *kołowego modelu metacech osobowości*. [...] Po analizie poszczególnych tekstów recenzent stwierdza, że Rozwiązania i główne postulaty KMMO uznają za istotne teoretycznie i ważne w kontekście dalszego rozwoju psychologii osobowości – nowy model stwarza bowiem przestrzeń dla integracji wielu istniejących już i pozornie nieprzystających do siebie ujęć teoretycznych. [...] Reasumując, należy podkreślić, iż teksty przedłożone do oceny stanowią zbiór spójny tematycznie i w sposób istotny zwiększający obecną wiedzę na temat struktury i natury osobowości. Autor sprawnie porusza się w badanej przez siebie tematyce, a jego prace stanowią świadectwo przenikliwości i umiejętności pogłębionej analizy badanych zjawisk, prowadzonej z wykorzystaniem zaawansowanych metod analizy danych. Warto podkreślić, iż przedłożona do recenzji grupa prac stanowi, jak zresztą sam Habilitant zauważa a Autoreferacie, niezwykle świadectwo podróży naukowej – podróży, która mimo doniosłości już poczynionych ustaleń i wyciągniętych wniosków, wydaje się trwać w najlepsze, czego świadectwem są bez wątpienia pozostałe prace Habilitanta, niewłączone do głównej grupy tekstów podlegających ocenie w ramach niniejszej recenzji. Całość osiągnięcia w mojej opinii wskazuje na dojrzałość naukową Autora oraz gotowość do samodzielnej pracy badawczej. Bardzo wysoko oceniam również teoretyczny wkład dr. Strusa do szeroko rozumianej *personality science* – w tym wypadku do aktualnego stanu wiedzy na temat osobowości człowieka. [...] Przyznam, że miałem w ostatnim czasie przyjemność pełnić rolę recenzenta także w trzech innych postępowaniach habilitacyjnych. I choć w żadnym z tych przypadków nie miałem wątpliwości co do końcowego wniosku (we wszystkich przypadkach był on jednoznacznie pozytywny), to właśnie dorobek dr. Strusa oceniam jako najbardziej zaawansowany i spójny teoretycznie. Prowadzone przez Habilitanta badania i rozważania koncepcyjne w urzekający sposób uzupełniają się nawzajem i wynikają jedno z drugich. Owa spójność dorobku w połączeniu z jego oryginalnością i bezdyskusyjną, w mojej ocenie, wartością dodaną, jaką wnosi on do aktualnego stanu wiedzy, są dla mnie postawą do jednoznacznie pozytywnej oceny recenzowanego cyklu. Uważam, iż stanowi on dowód znacznego wkładu Habilitanta w rozwój dyscypliny naukowej.

Zbliżone bardzo pozytywne opinie sformułowali także pozostali członkowie komisji habilitacyjnej: **ks. dr hab. Waldemar Klinkosz**, **dr hab. Jarosław Piotrowski** i **prof. dr hab. Bogdan Zawadzki**. Dyskusja Komisji ogniskowała się wokół dwóch kwestii: wartości merytorycznej cyklu artykułów oraz jego wkładu do psychologii. Wszyscy członkowie Komisji podkreślali duży wkład prac Habilitanta do psychologii, oceniając bardzo wysoko Jego główne osiągnięcie naukowe.

KONKLUZJA KOMISJI

Recenzenci w swoich przygotowanych wcześniej opiniach oraz w dyskusji, jak i pozostali członkowie Komisji jednomyślnie bardzo pozytywnie (jako wyróżniające) ocenili osiągnięcie naukowe Habilitanta, o którym mówi art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy, uznając, że cykl artykułów: „*Kołowy Model Metacech Osobowości: geneza, konstrukcja, rozwój*” stanowi ważny wkład do psychologii.

Ocena pozostałej aktywności naukowej

Publikacje

Habilitant - poza cyklem publikacji zgłoszonych jako główne osiągnięcie naukowe - opublikował 30 prac naukowych: 1 monografię, 22 artykuły oraz 7 rozdziałów w książkach zbiorowych (w większości współautorskich), a także 7 prac przed doktoratem. Prace te dotyczyły różnych kwestii aplikacyjnych Kołowego Modelu Metacech, zaburzeń osobowości i adaptacji narzędzi diagnostycznych.

Aktywność konferencyjna

Habilitant przedstawił 50 prezentacji (referaty, postery) na konferencjach międzynarodowych (19) i krajowych (31, w tym 6 wykładów na zaproszenie) oraz 2 wystąpienia przed doktoratem.

Granty – międzynarodowe i krajowe

Habilitant uczestniczył/uczestniczyła w realizacji sześciu projektów badawczych jako wykonawca oraz jednego jako kierownik: projekt OPUS Narodowego Centrum Nauki (2013-2014) *Empiryczna weryfikacja Kołowego Modelu Wielkiej Piątki Hofstee, de Raada i Goldberga* (2012/07/B/HS6/01374).

Wartości wskaźników bibliometrycznych (dane podane przez Habilitanta)

- ✓ Sumaryczny IF: 37,249
- ✓ Liczba cytowań publikacji wg bazy: Scopus - 207 (168 bez autocytowań), wg Google Scholar - 525.
- ✓ Indeks H wg bazy: Scopus – 8 (7 bez autocytowań), Google Scholar: 13.

Wartości wskaźników bibliometrycznych są wg Komisji na wysokim poziomie, a także podkreślano znaczący wzrost cytowań prac Habilitanta w okresie ostatnich kilku lat.

Aktywność naukowa Habilitanta była realizowana w dwóch ośrodkach naukowych, takich jak Instytut Psychologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, w którym uzyskał swoje zasadnicze osiągnięcia naukowe. Był zatrudniony także w charakterze głównego analityka w Centrum Obliczeń Statystycznych Wyższej Szkoły Finansów i Zarządzania w Warszawie, w którym uczestniczył w projektach naukowo-badawczych oraz wykonywał analizy statystyczne w grantach.

Oceny recenzentów

Dr hab. Oleg Gorbaniuk

Habilitant wykazuje wyjątkowo obszerną liczbą publikacji wieloautorskich spoza listy określonej jako główne osiągnięcie (ponad 30 publikacji). Przy czym są to publikacje w zdecydowanej większości w bardzo cenionych czasopismach – najczęściej międzynarodowych. Publikacje od strony tematycznej stanowią logiczną kontynuację badań nad kołowym modelem metach osobowości, skupiając się przede wszystkim na zastosowaniu tegoż modelu (np. powiązania z narcyzmem, wzorem C zachowania lub dalsze zgłębianie specyfiki dwóch metaczynników), strukturą osobowości, konstruowaniem/adaptowaniem kwestionariuszy psychologicznych. [...] Ponownie w dorobku towarzyszącym należy podkreślić jego wkład w wzbogacenie repertuaru narzędzi psychometrycznych dostępnych do badań dla polskich psychologów. Cechą szczególną tych narzędzi jest ich bardzo dobre opracowanie pod względem psychometrycznym, wystandaryzowana szata graficzna, udostępnienie skryptów do wykonania obliczeń w programach statystycznych, a co

najważniejsze dla potencjalnych odbiorców – udostępnienie opracowanych narzędzi w Internecie. Analizując skład współautorów publikacji zgłoszonych przez Habilitanta trzeba zaznaczyć, że współpraca pracowników w Instytucie Psychologii UKSW jest wzorcowa, a zarazem owocna dla poszczególnych członków zespołu, sprzyjając ich intensywnemu rozwojowi naukowemu, co ujawnia się na różnych płaszczyznach, w tym na wielu konferencjach naukowych. [...] Ogólnie oceniając dorobek publikacyjny Habilitanta zwraca uwagę ogromny skok jakościowy i ilościowy w rozwoju naukowym Habilitanta pomiędzy obroną doktoratu a uruchomieniem przewodu habilitacyjnego, szczególnie w ciągu ostatnich 5-6 lat, kiedy ukazała się zdecydowana większość publikacji. Obserwujemy w tym okresie wprost lawinowy przyrost cytowań, który aktualnie zbliża się do 700 (h-index = 14). [...] Habilitant w ciągu ostatnich 10 lat był autorem lub współautorem 50 wystąpień konferencyjnych, w tym 19 międzynarodowych. W przypadku wystąpień międzynarodowych w pięciu z nich Habilitant był pierwszym autorem. [...] Habilitant w okresie po uzyskaniu stopnia doktora był kierownikiem jednego grantu NCN oraz wykonawcą lub głównym wykonawcą w sześciu innych grantach. Jak świadczą publikacje, te granty były bardzo efektywne/wydajne, szczególnie grant, w którym Habilitant był kierownikiem, którego pochodną był dorobek zgłoszony jako główne osiągnięcie.

Dr hab. Jacek Neckar

Dr Włodzimierz Strus jest współautorem 12 artykułów indeksowanych w bazie JCR (nie wliczając w to 5 artykułów, które zostały włączone do głównego osiągnięcia), co stanowi znaczną liczbę publikacji. Wymienione publikacje są powiązane tematycznie w kilku obszarach. Pierwszy z nich jest blisko związany z artykułami głównego osiągnięcia i dotyczy powiązania Kołowego Modelu Metacech z narcyzmem. Drugi obszar to badania nad narzędziami diagnostycznymi w obszarze zaburzeń osobowości w ujęciu dymensjonalnym. Jest to obszar badawczy, który ma szczególnie istotny praktyczny wymiar. Psychiatri i psychologowie kliniczni mają w języku polskim bardzo niewiele narzędzi do diagnozy zaburzeń osobowości i prace nad adaptacją nowych narzędzi diagnostycznych są bardzo ważne. Inną wyraźnie wyróżnioną grupą publikacji są raporty z translacji i adaptacji kwestionariuszy osobowości. Oprócz powyższych artykułów dr Strus jest współautorem 15 innych (oprócz 4, które stanowią część osiągnięcia głównego), opublikowanych w czasopiśmie naukowych, ale spoza listy JCR. Tematyka tych artykułów jest spójna z obszarami wymienionymi wyżej. Dr Strus jest również autorem jednej monografii, która – sądząc po tytule – jest związana z pierwszym okresem jego aktywności naukowej, czyli związkami pomiędzy emocjami i zachowaniami podlegającymi ocenie moralnej. Ostatnia grupa publikacji dr. Strusa to współautorstwo 6 i autorstwo 3 rozdziałów w monografiach naukowych, w tym jednej o zasięgu międzynarodowym. [...] Dr Strus był kierownikiem jednego projektu finansowanego przez NCN, oprócz tego był wykonawcą w jednym projekcie oraz miał zleczone prace badawcze w dwóch innych projektach. Pełni aktualnie rolę głównego eksperta naukowego i wykonawcy w dwóch projektach MEN. [...] Dr Strus wykazuje dużą aktywność naukową podczas konferencji międzynarodowych i krajowych. Trzy wystąpienia konferencyjne i dwa postery były we współautorstwie badaczy z innych krajów. Aktualne cytowania artykułów indeksowanych w bazie JCR, których współautorem jest dr Włodzimierz Strus w bazie Web of Science (na dzień 4 lutego 2022) są następujące: 208 cytowań (153 bez autocytowań), indeks H=6. Dane te wskazują na zauważalną obecność prac, których współautorem jest dr Strus, z istotną dominacją kilku artykułów, co prawdopodobnie związane jest z licznymi artykułami publikowanymi w ostatnich kilku latach. [...] Stosunkowo najskromniej wygląda współpraca dr. Strusa z badaczami z

innych krajów, jest współautorem 4 artykułów zbiorowych, których autorem lub autorami są badacze z innych krajów.

Prof. dr hab. Czesław Nosal

Rezultaty w postaci modelu cyrkularnej struktury metacech [MCSM] zostały przedstawione w wysoce reprezentatywnych czasopismach z zakresu psychologii osobowości i różnic indywidualnych. Wszystkie wymienione czasopisma są kluczowe w prezentowaniu rezultatów badań z psychologii osobowości, charakteryzując się zarazem bardzo wysokimi współczynnikami wpływu. Wedle punktacji MNiSW dr W. Strus uzyskał 1395 pkt za publikacje od roku 2019 i 152 pkt za publikacje przed rokiem 2019. W sumie zatem, jak świadczą dane naukometryczne, publikacje dotyczące koncepcji MCSM były cytowane przez środowisko badaczy osobowości w szerszej skali.

Dr hab. Maciej Stolarski

Obszary badawcze, do których Habilitant przypisał swoje pozostałe publikacje, związane są z 1) zastosowaniami KMMO, 2) badań nad tzw. „Patologiczną Wielką Piątką”, 3) badań nad strukturą osobowości w szerszym ujęciu, 4) konstruowania i adaptacji narzędzi psychometrycznych. [...] Po omówieniu poszczególnych wątków badawczych Recenzent stwierdza, że zasługi Habilitanta w konstruowaniu i adaptowaniu kwestionariuszy psychologicznych do warunków polskich są trudne do przecenienia. [...] Podsumowując, dorobek towarzyszący Habilitanta stanowi świadectwo dość rozległych zainteresowań naukowych, prowadzonych jednakże konsekwentnie w kontekście studiów nad osobowością, oraz umiejętności współpracy naukowej z innymi badaczami. Co warto podkreślić, dorobek ten w lwiej części pozostaje związany tematycznie z Osiągnięciem habilitacyjnym. [...] Obok analizy publikacji warto zwrócić uwagę na udział Habilitanta w realizacji grantów badawczych. Tych znalazło się w jego dorobku siedem, jednak tylko w jednym pełnił rolę kierownika (Opus NCN), zaś w dwóch – głównego eksperta naukowego i wykonawcy (granty MEN). [...] Reasumując, doświadczenie grantowo-badawcze Habilitanta uznaję za wystarczające, zaś jego zdecydowaną wartością dodaną jest różnorodność prowadzonych przezeń studiów empirycznych. [...] Wskaźniki bibliometryczne oceniam pozytywnie: np. wg Google Scholar prace dr Strusa były cytowane już niemal 750 razy, zaś wartość współczynnika Hirscha to w jego przypadku $H=14$, co w mojej ocenie w kontekście dorobku habilitacyjnego należy uznać za wartość wystarczającą. Od ogólnej liczby cytowań znacznie ważniejszy wydaje mi się jednak ich niezwykle dynamiczny przyrost: Podczas gdy w 2020 roku liczba cytowań prac dr. Strusa wyniosła 119, analogiczna wartość dla roku 2021 była już ponad dwukrotnie wyższa (240 cytowań). Dane te dobitnie świadczą o systematycznym umacnianiu pozycji Habilitanta w obszarze studiów nad osobowością. [...] Pozytywnie prezentuje się liczba wystąpień konferencyjnych, których dr Strus był współautorem. Habilitant wymienił aż 50 wystąpień na konferencjach, z czego 19 miało miejsce w ramach konferencji międzynarodowych, a 31 - na konferencjach krajowych. W szeregu z nich pełnił rolę pierwszego, prezentującego autora. Co szczególnie istotne, znajdziemy tu kilka zapraszanych wykładów plenarnych. Ów fakt świadczy o znaczącej pozycji Habilitanta w obszarze polskiej psychologii naukowej.

Zbliżone pozytywne opinie sformułowali także pozostali członkowie komisji habilitacyjnej: **ks. dr hab. Waldemar Klinkosz**, **dr hab. Jarosław Piotrowski** i **prof. dr hab. Bogdan Zawadzki**. Dyskusja Komisji ogniskowała się wokół kwestii aktywności naukowej Habilitanta, realizowanej w więcej niż jednej jednostce

naukowej. Wszyscy członkowie Komisji uznali za spełniony także ten wymóg ustawy, podkreślając zarówno bardzo duży dorobek publikacyjny Habilitanta w sensie ilościowym, jak też wysoką wartość merytoryczną Jego prac.

KONKLUZJA KOMISJI

Po dyskusji Komisja oceniła jednomyślnie, że Habilitant wykazał się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej jednostce naukowej (w rozumieniu art. 219 ust. 1 pkt 3 Ustawy), a Jego publikacje stanowią ważny wkład w rozwój psychologii.

Ocena działalności dydaktycznej, eksperckiej, popularyzatorskiej i organizacyjnej

W świetle Ustawy działalność dydaktyczna, ekspercka, popularyzatorska i organizacyjna nie stanowią warunku otrzymania stopnia doktora habilitowanego, ale komisja stoi na stanowisku, że elementy te powinny być brane pod uwagę przy całościowej ocenie kandydata ubiegającego się o status samodzielnego pracownika naukowego. Komisja przedyskutowała więc te aspekty działalności dr. Włodzimierza Strusa i zaznajomiła się z opiniami wyrażonymi pisemnie przez Recenzentów. Komisja stwierdziła, że także w tym zakresie osiągnięcia Habilitanta są znaczące (i spełniają wymagania wyrażone w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 01.09.2011 r.). Komisja podkreśliła zwłaszcza znaczną aktywność recenzencką Habilitanta na forum międzynarodowym i krajowym, a także aktywność organizacyjną, wyrażającą się w pełnieniu ważnych funkcji na macierzystej uczelni.

Oceny recenzentów

Dr hab. Oleg Gorbaniuk

Habilitant ma duże doświadczenie dydaktyczne, które zgromadził pracując nie tylko na uczelni macierzystej (UKSW), ale także innych uczelniach. Prowadził zajęcia z różnych przedmiotów w tym psychologii osobowości, emocji i motywacji, psychologii rozwojowej, etyki zawodu psychologa. Ponadto wypromował 49 magistrów oraz wystąpił w roli promotora pomocniczego w czterech przewodach doktorskich, w tym w dwóch zakończonych obroną doktoratu. [...] Habilitant oprócz pracy dydaktycznej na uczelni pełnił/pełni szereg ważnych funkcji organizacyjnych, w tym funkcje zastępcy dyrektora Instytutu Psychologii UKSW ds. dydaktyki, prodziekana ds. studenckich, członka Senatu UKSW, członka wydziałowej komisji ds. jakości kształcenia itd. Odegrał też znaczącą rolę w opracowaniu programu studiów z psychologii UKSW.

Dr hab. Jacek Neckar

Aktywność dydaktyczna dr. Strusa obejmuje bycie promotorem pomocniczym w czterech przewodach doktorskich (dwóch zakończonych). Był również promotorem 49 prac magisterskich. Prowadził zajęcia dydaktyczne we wszystkich czterech ośrodkach, w których był zatrudniony. [...] Dr Włodzimierz Strus wykazuje się również bardzo rozległą aktywnością organizacyjną w Instytucie Psychologii UKSW. Był między innymi Zastępcą Dyrektora Instytutu Psychologii ds. dydaktycznych, Kierownikiem kierunku studiów Psychologia UKSW, Prodziekanem ds. studenckich kierunku psychologia i członkiem Senatu UKSW.

Prof. dr hab. Czesław Nosal

Dr W. Strus był/jest promotorem pomocniczym w czterech przewodach doktorskich. Dwa z nich zostały już zakończone (K. Stanisławski, Z. Małysz), a dwa inne są na ukończeniu (K. Rymarczyk, K. Ponikiewska). Z dokumentacji przewodu habilitacyjnego wynika również, że w swoim podstawowym miejscu pracy dr W. Strus wypromował 49 magistrów psychologii i zrecenzował ponad 100 prac magisterskich. Prowadził zajęcia dydaktyczne w bardzo szerokim zakresie form (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, seminaria) z różnych obszarów psychologii, głównie zaś z psychologii osobowości, emocji i motywacji. [...] W aktywności organizatorskiej dr W. Strus również uzyskał znaczne osiągnięcia, m.in. pełnił funkcję koordynatora wydziałowego programu Erasmus, prodziekana ds. studenckich, z-cy dyrektora ds. dydaktycznych, członka senackich komisji ds. kształcenia. Za aktywność w zakresie kształcenia dr W. Strus został uhonorowany Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2016r.). W zakresie aktywności badawczo – organizatorskiej, tj. inicjowaniu grantów i kierowaniu ich realizacją dr W. Strus ma również liczące się osiągnięcia. Na bardzo pozytywną ocenę zasługuje również recenzowanie artykułów naukowych dla reprezentatywnych czasopism międzynarodowych.

Dr hab. Maciej Stolarski

Dr Strus trzykrotnie współorganizował sympozja tematyczne na konferencjach krajowych. Nie brał niestety bezpośredniego udziału w organizacji konferencji naukowych, ani przygotowaniu sympozjów na konferencjach międzynarodowych. Ogólnie rzecz biorąc, dorobek organizacyjny Habilitanta, zwłaszcza w zestawieniu z bardzo solidnymi osiągnięciami naukowymi i dydaktycznymi, prezentuje się bardzo umiarkowanie. [...] Dr Strus posiada duże doświadczenie w zakresie opieki naukowej nad studentami – od początku pracy w Wydziale Psychologii SWPS wypromował 49 magistrów psychologii; ponadto zrecenzował przeszło setkę prac magisterskich. Role promotora pomocniczego pełnił lub pełni łącznie w czterech przewodach doktorskich, z czego dwa zostały już z powodzeniem zakończone. [...] Dorobek dydaktyczny Habilitanta należy z całą pewnością uznać za wystarczający; składają się nań zajęcia zróżnicowanej pod względem treści (psychologia osobowości, emocji, motywacji, etyki, zajęcia z komunikacji) oraz formy (wykłady, seminaria, ćwiczenia, warsztaty), prowadzone na aż czterech różnych uczelniach. Pewnym brakiem może być tutaj brak prowadzenia zajęć w języku angielskim. [...] Prawdopodobnie największym mankamentem przedłożonego dorobku jest całkowity brak staży naukowych. Tego typu ograniczenia wielu badaczy kompensuje jednak licznymi współpracami badawczymi o charakterze międzynarodowym. W tym kontekście nie sposób nie dostrzec, że niezbyt liczne są również zagraniczne „akcenty” w dorobku publikacyjnym dr. Strusa. Pozytywnym wyjątkiem jest tu udział w bardzo interesującym projekcie, który zaowocował wspomnianą już powyżej publikacją wieloautorską w czasopiśmie *Psychopatology*. Wydaje się jednak, iż zdecydowanie pożądanym byłoby wzmocnienie/uzupełnienie międzynarodowych wątków badawczych w dorobku Habilitanta. [...] Dr Strus posiada również bogate doświadczenie recenzenckie: Recenzował artykuły dla kilkunastu czasopism naukowych, z których większość jest indeksowana na liście JCR. Powoływanie na Recenzenta w ważnych czasopismach o zasięgu światowym i krajowym, świadczy o docenianiu kompetencji Habilitanta przez gremia krajowe i międzynarodowe.

Pozostali członkowie komisji habilitacyjnej

Oceny osiągnięć dydaktycznych i organizacyjnych dorobku Habilitanta, sformułowane przez pozostałych członków Komisji: **ks. dr hab. Waldemara**

Klinkosza, dr hab. Jarosława Piotrowskiego oraz prof. dr hab. Bogdana Zawadzkiego były także pozytywne.

Opinie podsumowujące wyrażone w recenzjach

Dr hab. Oleg Gorbaniuk

Oceniając dorobek naukowy dr Włodzimierza Strusa i jego aktywność naukową należy stwierdzić, że posiada znaczną większość osiągnięć, które wymienia ustawa, a istniejące nieliczne braki są rekompensowane jakością dorobku zgłoszonego jako główne osiągnięcie i dorobku towarzyszącego. W świetle przedstawionego dorobku dr Włodzimierz Strus jest dojrzałym i kompletnym badaczem: o bardzo dobrej orientacji w teorii i literaturze przedmiotu, zaawansowany metodologicznie i psychometrycznie, wchodzący jednocześnie do wielu wysoce produktywnych zespołów badawczych, projektujący kompleksowe badania o wysokiej jakości naukowej i dużej wydajności publikacyjnej. Oceniając cykl publikacji, wskazany przez dr Włodzimierza Strusa jako główne osiągnięcie naukowe, uważam, że stanowi ono znaczący jakościowy wkład Habilitanta w rozwój psychologii. Wnoszę na tej podstawie o nadanie dr Włodzimierzowi Strusowi stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk społecznych w zakresie psychologii.

Dr hab. Jacek Neckar

Biorąc pod uwagę dorobek dr Włodzimierza Strusa uzyskany po otrzymaniu stopnia naukowego doktora oraz ocenę cyklu artykułów wskazanego przez habilitanta, jako osiągnięcie naukowe, stwierdzam, że w mojej ocenie stanowią one autorski, znaczący wkład w rozwój dyscypliny psychologia, a dr Włodzimierz Strus wykazuje się istotną aktywnością naukową. Spełniają w związku z tym wymogi stawiane do uzyskania stopnia doktora habilitowanego.

Prof. dr hab. Czesław Nosal

Zdecydowanie popieram wnioski o uznanie głównego osiągnięcia naukowego dra W. Strusa, jego osiągnięć organizatorskich i w zakresie kształcenia jako podstawy do nadania stopnia naukowego dra habilitowanego w zakresie nauk społecznych (psychologia). W szczególności zaś pragnę podkreślić, że przedstawione w autoreferacie osiągnięcia badawcze w postaci modelu kolistej struktury podstawowych metacech osobowości ma ważne znaczenie poznawcze, diagnostyczne i dużą wartość aplikacyjną. Osiągnięcie to zostało należycie zaprezentowane w najbardziej reprezentatywnych czasopiśmie międzynarodowych z zakresu psychologii osobowości.

Dr hab. Maciej Stolarski

Na podstawie analizy dorobku dr Włodzimierza Strusa, moja ocena zarówno samego osiągnięcia naukowego, jak i aktywności naukowo-badawczej i dydaktycznej Habilitanta jest pozytywna.

KONKLUZJA KOŃCOWA

Członkowie Komisji jednomyślnie stwierdzają, iż osiągnięcie naukowe dr Włodzimierza Strusa oraz całokształt Jego dorobku naukowego, a także organizacyjnego i dydaktycznego spełniają wymagania stawiane kandydatom

ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie psychologia.

Warszawa, 5 maja 2022r.

.....

Prof. dr hab. Bogdan Zawadzki – przewodniczący

Treść Uchwały została zaaprobowana przez wszystkich członków Komisji habilitacyjnej